

Şarkı Söyleyen Çeşme

Yavuz DEMİRKIRAN

Şarkı Söyleyen Çeşme

Yavuz DEMİRKİRAN

Köy meydanının tam ortasında, taş bir çeşme sevgili bir eski dost gibi duruyordu. Sıradan bir çeşme değildi. Biri dilek tuttuğunda, yumuşak, pırıltılı bir melodi söylerdi. İki topuz yapılmış kıvrıkcık siyah saçlı küçük bir kız olan Mira dinlemeyi çok severdi. Sık sık çeşmenin kenarına oturur, sarı puantiyeli elbisesi etrafına yayılır, gizli dilekler tutar ve şarkılara gülümserdi.

Mira'nın en iyi arkadaşları Toby ve Lily'ydi. Yuvarlak gözlüklü ve ön dişleri eksik gülümsemeli Toby, her zaman el işi malzemeleriyle dolu turuncu bir sırt çantası taşırdı. Uzun boylu ve zarif Lily, gümüş bir yıldız iğnesi takar ve ahşap bir flüt taşırdı. Birlikte her sabah çeşmeye seke seke giderlerdi. 'Bugün ne söyleyecek?' diye sordu Toby. Lily gözlerini kapattı. 'Umarım neşeli bir şey,' dedi ve çeşme parlak bir ezgi mırıldandı.

Bir sabah Mira, kırmızı kanvas ayakkabıları taşlara tıkrıdatarak meydana koştu. Ama çeşme sessizdi. Melodi yok. Pırıltı yok. Hiçbir şey. Bekledi. Dilek tuttu. Yine hiçbir şey. 'Şarkı nerede?' diye fısıldadı. Toby ve Lily geldi ve gülümsemeleri soldu. 'Daha önce hiç sessiz olmamıştı,' dedi Lily yumuşak bir sesle, flütünü tutarak. Bütün köy sanki nefesini tutmuştu.

Uzun boylu ve hafif kambur Dede Sol, oymalı bastonuna yaslandı. Konuşurken beyaz sakalı kımıldadı. 'Uzun zaman önce, çeşme yalnızca dilekler umutla paylaşıldığında şarkı söylerdi,' dedi. 'İnsanlar bir araya gelir, birlikte dilek tutar ve kutlama yapardı. Ama son zamanlarda herkes paylaşamayacak kadar meşgul.' Mira'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'O zaman onlara hatırlatmalıyız!' diye ilan etti. 'Kutlamayı geri getirebiliriz!'

Mira çocukları meydanda topladı. 'Çeşmenin paylaşılan dileklerimize ihtiyacı var,' dedi. 'Müzik, dans ve herkes için umutlarla bir kutlama yapalım!' Toby'nin havaya kalkan saç tutamı onaylarcasına zıpladı. 'Fenerler ve süsler yapacağım!' Lily flütünü kaldırdı. 'Şarkıları öğreteceğim!' Çocuklar hazırlanmak için eve koştu. O öğleden sonra kâğıt, boya ve büyük fikirlerle yeniden buluştular.

Toby'nin turuncu sırt çantasından kurdeleler, yapıştırıcı ve renkli kâğıtlar taşı. Yıldız ve ay şeklinde kâğıt fenerler yaptı. Çalışırken yuvarlak gözlükleri burnundan kaydı. 'Eyvah!' diye güldü, yapıştırıcı çubuğunu düşürerek. 'Her yer yapış yapış oldu!' Mira kurdeleler kesti ve davetiyeler yazdı. Lily flütünde yeni bir ezgi çalıştı. 'Bu şarkı umut için,' dedi. Çocuklar gün batımına kadar çalıştı, kalpleri planlarla doluydu.

Lily küçük çocuklara kutlama ezgisini öğretti. 'Notaları mutlu bir nehir gibi takip edin,' dedi, boncuklu örgüleri sallanarak. Küçükler mırıldandı ve el çırdı. Mira küçük kâğıt parçalarına dilek notları yazdı. 'En derin umudunuzu yazın,' dedi herkese. 'Kutlamada okuyacağız.' Toby meydana fenerler astı. 'Çok güzel olacak!' diye sevindi, bir kovaya takılıp tökezledi ama son anda kendini kurtardı.

Haber köyde yayıldı. Anneler, büyükanneler ve komşular pencerelerden baktı. 'Bir kutlama mı?' diye sordular. 'Çeşme için mi?' Bazıları gülümsedi. Bazıları omuz silkti. Ama çocukların heyecanı bulaşıcıydı. Dede Sol meydanda yavaşça yürüdü, hasır şapkası nazik gözlerine gölge düşürüyordu. 'Ben çocukken, çeşme şarkıyla kaynayana kadar şarkı söyler ve dans ederdik,' dedi onlara. 'Paylaşılan dilekler güçlüdür.'

Kutlama günü meydan insanlarla doluydu. eme sessiz ve gri duruyordu. Mira alak bir duvarın stnde durdu, kıvırcık topuzları zıplıyordu. 'Ho geldiniz, herkes!' diye seslendi. 'Bugn dileklerimizi paylaıyoruz!' Toby'nin fenerleri ğleden sonra ıığında parladı. Lily fltn kaldırdı ve ilk notaları aldı. ocuklar arkı syledi ve sesleri kular gibi ykseldi. eme hareketsiz kaldı.

Toby komik bir dans yaptı, uyumsuz çorapları herkesi güldürdü. Bazı büyükler ayaklarını yere vurdu. Sonra Dede Sol konuştu. 'Her birimiz bir dilek turalım, yalnızca kendimiz için değil, komşularımız için de.' İnsanlar birbirine baktı. Yavaşça, umutlarını Mira'nın dilek notlarına yazmaya başladılar. Küçük bir çocuk büyükannesinin bahçesinin büyümesini diledi. Bir fırıncı herkes için sıcak ekmek diledi.

Lily flütünü çaldı ve çocuklar daha yüksek sesle şarkı söyledi. Mira dilekleri yüksek sesle okudu: 'Kuşlar için güvenli bir yuva.' 'Yalnızlar için dostluk.' 'Ekinler için yeterli yağmur.' Köylüler dinledi ve kalpleri açıldı. Biri el çırpmaya başladı. Bir başkası katıldı. Kısa süre sonra bütün meydan el çırpıyor ve sallanıyordu. Hava sıcak ve aydınlık hissettirdi. Ve sonra, çeşmeden minicik bir ses—bir sinek kuşunun fısıltısı gibi—geldi.

Çeşme kaydadı. Tek bir parlak nota havaya yükseldi. Herkes dondu. Sonra bir nota daha, bir nota daha, ta ki bir melodi bir güneş ışığı şeridi gibi dökülene kadar. 'Şarkı söylüyor!' diye bağırdı Mira. Çeşmenin şarkısı duydukları en tatlı şarkıydı, umut ve neşeyle doluydu. İnsanlar sevinçle bağırdı ve sarıldı. Toby yerinde zıpladı, gözlükleri yamulmuştu. Lily güldü ve flütüyle çeşmenin ezgisine eşlik etti.

Dede Sol bastonunu kaldırdı. 'Çeşme, dilekler sevgiyle paylaşıldığında şarkı söyler,' dedi. 'Bugün hepiniz hatırladınız.' Köylüler başlarını salladı, bazıları mutluluk gözyaşlarını sildi. Umutlarını paylaşmak için her mevsim bir araya gelmeye söz verdiler. Mira çeşmeye baktı, suyu pırıl pırıl parlıyordu. 'Asla unutmayacağız,' diye fısıldadı. Çeşme şarkı söylemeye devam etti, birlikte daha güçlü olduklarının nazik bir hatırlatıcısı olarak.

O günden sonra köy meydanı hep hareketliydi. Çeşme, biri iyi kalple dilek tuttuğunda şarkı söylerdi. Çocuklar yakında oynar, büyükler sohbet etmek için dururdu. Mira, Toby ve Lily resmi kutlama planlayıcıları oldu. Çeşmenin kenarında büyük bir dilek notu kavanozu tuttular. 'Her dilek şarkıya bir nota ekler,' dedi Lily. Ve çeşme mutlu bir onayla mırıldandı.

Güneş batarken köy çeşmenin etrafında el ele tutuştu. Melodisi onları sıcak bir battaniye gibi sardı. Toby'nin fenerleri yıldızlar gibi parıldadı. Mira gülümsedi, çantası dilek notlarıyla doluydu. 'Umutlarımızı paylaştığımızda,' dedi, 'topluluğumuz daha güçlü ve daha mutlu olur.' Herkes başını salladı. Çeşme bir ninni söyledi ve köy kendini büyük bir aile gibi hissetti, birlikte hayal kurmaya hazır.

O gece, yıldızların altında çeşme şarkı söylemeye devam etti. Şarkısı pencerelerden süzülüp rüyalara girdi. Mira arkadaşlarına sarıldı. 'Başardık,' dedi. Toby ön dişleri eksik gülümsemesiyle sırıttı. Lily flütünde son bir nota çaldı. Köy huzur içinde uyudu, paylaşılan dileklerin çeşmeyi yeniden hayata döndürdüğünü bilerek. Ve şarkı söyleyen çeşmesiyle meydan, her zaman bir umut ve neşe yeri olacaktı.